

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

II. Quare hominem condidit, & quid ei commisit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

CHARTA REGIS EDGARI ANNO CHRISTI 966.

NOVO VVINTONIAE MONASTERIO

quod Hydam vocant confecta,

In qua angelorum refert creationem atque lapsum. hominem fieri ad capeffendum cum prole sua vacuum iam ipforum ordinem. Inuidet, inquit, hoc diabolus, fraudeque circumuentum sui cum prole reddit similem. hos misertus Christus redemit, & hos inter ipsum regem Edgarum, qui tanta raptus benignitate, totum se effundit in gratitudinem & bona opera. Christo igitur & familiae suae plurima condit monasteria, unumque hoc Vvintoniae: cuius caenobitis vitae regulas & honestatis imponit, tam ecclesiasticas, quam saeculares.

Ex chronico monasterii Vvintonienlis quod Hyda dicebatur.

INCIPIT charta priuilegii Edgari benignissimi principis concessa nouo monasterio Vvintoniae quod modo Hyda appellatur: cuius rubrica sic cancellatur:

EDGAR REX HOC PRIVILEGIUM NOVO edidit monasterio, ac omnipotenti Domino eiusque genitrici Mariae eius laudis magnalia concessit.

CAPITVLVM I.

Omnipotens totius machinae conditor ineffabili pietate vniuersa mirifice moderatur quae condidit, qui coaeterna videlicet verbo, quaedam ex nihilo edidit, quaedam ex informi subtilis artifex propagauit materia. Angelica quippe creatura, vt informis materia, nullis rebus existentibus, diuinitus formata luculento respanduit vultu. Male, proh dolor, libero vtens arbitrio, contumaci arrogans fastu, creatori vniuersitatis famulari dedignas, semetipsum creatori aequiparans, aeternis barathri incendiis cum suis complicibus demersus iugi merito cruciatur miseria. Hoc itaque themate totius sceleris peccatum exorsum est.

II.

Quare hominem condidit, & quid ei commisit.

Euacuata * anima que poloru sede, & eliminata tumidi fastus spurcicia, summus totius bonitatis arbiter lucidas

cælorum sedes non sine cultore passus torpere, formatis ex informi materia diuersarum rerum speciebus, hominem tandem ex limo conditum, vitæ spiraculo ad sui formauit similitudinem, cui vniuersa totius cœni superficie condita subiiciens, seipsum suosque posteros sibi subiecit, quatenus eius executura posteritas angelorum suppleret numerum, cælorum sedibus superbia turgente detrusum.

III.

Qualiter in paradiso sine crimine conuersatus sit.

Qui paradisiacæ voluptatis amœnitate locatus nullius rei patiebatur dispendium, sed ei totius mundi ad votum suppeditabat facultas. Totius namque bonitatis vbertate fruente nulla ei res instita resistebat. Amore Altithrono deuote obsequenti creatura cuncta famulabatur subiecta. Fruebatur lætabundus Creatoris tripudio, & angelorum alacriter utebatur consortio. Non eum corporalis debilitabat imbecillitas, nec animi affligebat anxietas. Non typho leuis raptabatur superbiæ, sed suo se coniungens auctori humilis pollebat mirifice. Non eum inanis tumidum vexabat gloria, sed deuotum Creatoris magnificabat memoria. Non inuidia eum alieno torquebat profectu, sed caritas iugiter lætabatur amplexu. Non ira cruciabatur infestus, sed caritatis tranquillitate leuiabatur patientissimus. Non eum tristitia mœrore deiiciebat, sed gaudii spiritalis spe pollente florebat. Non auaritia nimium incitabatur cupidus, sed dapilitatis studio exercebatur largissimus. Non illicito mallicus delectabatur edulio, sed parcitate contentus licito utebatur cibario. Non luxuria eum stimulabat nefaria, sed continentia competens constringebat ad præmia; omnium polycrates virtutum, cunctis carens aduersis, omnibus florens prosperis, rite pollebat ingenuus.

IV.

Quomodo cælum sine morte conscendere confidebat, & diabolus inuidus ne ascenderet impediebat.

Qui prole ad numerum patrata, superbientium angelorum vniuersa comitante profapia, sine loto gustato ligni vetiti fructu, æthereos æternæ beatitudinis suggestus trinatim cum Domino regnans conscendere macrobius confidebat. Inuidus igitur hoc animaduertens * zabulus,

* diabolus